

การพัฒนาหลักสูตรอบรมผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย
โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3
Development of A Training Program for Parents on Child
Rearing of Pre-School Children at Banmaisamakkee School
Under the Office of Nongkhai Educational Service Area 3

ผู้วิจัย นางสาวยุวดี คะอังกู

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้ (2) ดร.พจมาน ชำนาญกิจ

Researcher : Miss Yuwadee Ka-oungku; Thesis Advisors : (1) Asst. Prof. Dr. Prayoon Boonchai

(2) Dr. Potchaman Chumnankit

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรอบรมผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 และเพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตร พัฒนาขึ้นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ 1) ความรู้ความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยของผู้ปกครอง 2) เจตคติ ต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยของผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี จำนวน 18 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง การวิจัยครั้งนี้ ใช้รูปแบบการทดลอง แบบ One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย หลักสูตรอบรมผู้ปกครอง แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ แบบวัดเจตคติของผู้ปกครอง แบบสังเกตทักษะ การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง และแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเที่ยงตรง ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น และ t-test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ผู้ปกครองที่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรอบรมที่พัฒนาขึ้น มีผลการทดสอบความรู้ ความเข้าใจ ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผู้ปกครองที่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรอบรมที่พัฒนาขึ้น มีเจตคติต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ปฐมวัยหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ABSTRACT

The purposes of this research were to develop a training program for parents on Child rearing of Pre-School children at Banmaisamakkee School under the Office of Nongkhai Education Service Area 3, and to identify the implementation of the curriculum developed in 2 aspects : 1) parents' training program on knowledge and understanding 2) parents' training program on attitudes toward the rearing pre-school children.

The subjects were 18 parents of pre-school children level 1 and 2, at Banmaisamakkee School using purposive random technique. This study used one group pretest-posttest design. The instruments used in this study were 1) a Training Program for Parents Curriculum, 2) an comprehension test, 3) an attitude toward the rearing pre-school children test, the observation form of training program on raising skills pre-school children and, the questionnaire. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, validity, difficulty, discrimination, reliability and t-test (dependent).

The results were as follows:

1. The parents' knowledge and understanding training program curriculum was higher than before training at the .01 level of significance.
2. The parents' attitudes toward the raising pre-school children training program curriculum was higher than before training at the .01 level of significance.

บทคัดย่อ

ในช่วงชีวิตของมนุษย์นับตั้งแต่เกิดมา สิ่งแวดล้อม และสังคมจะมีอิทธิพลต่อชีวิตและพัฒนาการของมนุษย์เป็นอย่างมาก ซึ่งเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่างแรกเกิดถึง 6 ปี ถือเป็นช่วงต้นของชีวิตมนุษย์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นระยะที่พัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ดำเนินไปอย่างสอดคล้องประสานกัน ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ซึ่งสามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจน (จิตตินันท์ เดชะคุปต์. 2537 : 4) นอกจากนี้ พัฒนาการของเด็กยังเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีการเจริญเติบโตที่ค่อนข้างยาวนาน ต้องผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาหลายขั้นตอน โดยเด็กปฐมวัยถือว่าเป็นช่วงสำคัญ ที่เด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และมีการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองมากพอที่จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาช่วงต่อไป อย่างไรก็ดีตามพื้นฐานที่ดีของการพัฒนาจะเกิดขึ้นได้ด้วยการให้ความรัก ความเอาใจใส่และการให้ประสบการณ์ส่งเสริมการพัฒนาอย่างถูกต้อง มีคุณภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูทั้งที่บ้านและในสถานศึกษาต้องทำงานอย่างสอดคล้องประสานกันทุกขั้นตอน

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาต่างมีความเห็นตรงกันว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการของเด็ก ครอบครัวเป็นสถาบันที่สร้างบุคลิกภาพ

พฤติกรรมและสติปัญญาในอนาคตของเด็ก ซึ่งอีริกสัน (Erikson. 1963 : 42) ได้เน้นให้เห็นความสำคัญของครอบครัวว่าในระยะปฐมวัยเป็นระยะ ที่เด็กต้องพัฒนาบุคลิกภาพที่สำคัญทางบวกหรือทางลบ 3 ประการ คือ ความไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ ความเป็นตัวของตัวเอง หรือความไม่มั่นใจในตนเอง ความคิดริเริ่มหรือความรู้สึกผิด บุคลิกภาพของเด็กจะพัฒนาไปในทางบวกหรือลบ ขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพระหว่างบิดามารดากับเด็ก และสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า เด็กเป็นบุคคลที่ควรได้รับความสนใจและเอาใจใส่จากผู้ปกครองด้านการเลี้ยงดู การเข้าใจธรรมชาติของเด็ก พ่อแม่เน้นว่าเป็นครูคนแรกและครูที่สำคัญที่สุดของเด็ก เป็นผู้ที่มีบทบาทอันสำคัญในการให้ความรู้ ให้ประสบการณ์แก่เด็ก (กฤษณี ภูพัฒน์. 2538 : 12) เป็นแบบอย่างในการเรียนรู้ของเด็ก อบรมเลี้ยงดูเด็กให้เจริญเติบโตแข็งแรง มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสติปัญญา มีหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนทางด้านการศึกษ เชื่อมโยงกับทางโรงเรียน การอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องเหมาะสมและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เด็กได้รับจะมีอิทธิพลต่อการวางรากฐานการพัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของเด็กในแต่ละครอบครัว จะมีวัฒนธรรมการดำรงชีวิตเฉพาะของตน การอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่ และประสบการณ์ที่เด็กได้รับจะเป็น

ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมและบุคลิกภาพของตน (วินี ชิดเชิดวงศ์ และสมประสงค์ ประสงค์เงิน. 2530 : 1) เวลาที่ผู้ปกครองให้กับเด็กนอกจากดูแล คือ การสอนเป็นภารกิจของพ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก ที่ครอบคลุมการพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ สังคมและสติปัญญา การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของพ่อแม่จะปิดความรับผิดชอบให้ผู้อื่นมิได้

ในสภาวะแวดล้อมและสังคมปัจจุบัน ทำให้เด็กถูกปล่อยปละละเลยจากการเลี้ยงดูที่ถูกต้อง พฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูเด็กของพ่อแม่ เปลี่ยนแปลงไปจากเคยใกล้ชิดเป็นห่างเหิน ลักษณะของครอบครัวที่เคยผูกพันในอดีตซึ่งเคยเป็นครอบครัวใหญ่ กลายเป็นครอบครัวเดี่ยว คนในครอบครัวต่างคนต่างไปประกอบอาชีพ คงเหลือเด็กคนเดียวอยู่ที่บ้านกับพี่เลี้ยง ปู่ย่า ตายาย หรือสถานรับเลี้ยงเด็ก เด็กต้องห่างเหินจากพ่อแม่ ผลที่เกิดขึ้นกับเด็กจากการอบรมเลี้ยงดูจึงมีทั้งร่างกายและจิตใจ (กุลยา ตันตผลาชีวะ. 2542 : 6, 23) การอบรมเลี้ยงดูเป็นขบวนการทางสังคม เป็นสิ่งแวดล้อมภายนอกซึ่งผู้เป็นพ่อแม่ ผู้ปกครองจะต้องทำหน้าที่ให้การอบรมเลี้ยงดู การสอนเด็กมีทั้งการสอนทางตรงและทางอ้อม การสอนเป็นการถ่ายทอดความคิด เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ ผู้ปกครองที่ดีจึงจำเป็นต้องมีทักษะ มีความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงดูเด็กและเข้าใจเด็กอย่างแท้จริงตามพัฒนาการของเด็กแต่ละขั้นตอน

กระแสความเปลี่ยนแปลงในสังคมที่ผ่านมา พ่อแม่ ผู้ปกครองและชุมชน เห็นคุณค่าของการศึกษาและตระหนักถึงสิทธิของบุตรหลานที่จะต้องได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ทำให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองและผู้คนในชุมชนจำนวนมากเริ่มมีความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้และสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่บุตรหลานของตน ความเปลี่ยนแปลงทางความคิดดังกล่าวก่อให้เกิดการผลักดันให้เกิดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ดังนี้ มาตรา 12 ระบุว่า นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และมาตรา 13 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(1) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล

(2) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการ ศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตร หรือบุคคลอื่นซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ทั้งนี้ตามที่กฎหมายกำหนด

(3) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่าย การศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่านับแต่มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 บทบาทหน้าที่และสิทธิของผู้ปกครองอันปฏิบัติต่อเด็กยิ่งมีความชัดเจนมากขึ้น นอกจากนี้งานวิจัยของ ทิศนา ขัมมณี และคณะ (2536) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการให้ความรู้แก่พ่อแม่ ผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก เพราะการที่เด็กจะได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ นั้น เด็กจำเป็นต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง โดยพ่อแม่ ผู้ปกครองต้องเริ่มจากการมีจิตสำนึกในภาระหน้าที่ของตน รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กด้วย และงานวิจัยของ สายวิธ จินนุณี (2541 : 47) ได้สรุปว่า ลักษณะของครอบครัวส่วนใหญ่ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา มีความสำคัญต่อพฤติกรรมของเด็กทั้งในเรื่องวุฒิภาวะ ภาวะสุขภาพและการในเรื่องปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม ถึงแม้ว่าพ่อแม่ทั้งหลายมักจะได้รับความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กถ่ายทอดกันมาจากบรรพบุรุษหรือญาติพี่น้องที่มีประสบการณ์ แต่จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในโรงเรียนบ้านใหม่สามัคคีพบว่า ผู้ปกครองยังขาดเจตคติที่ดี ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ส่งผลให้พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาของเด็กปฐมวัยไม่พัฒนาอย่างเต็มที่

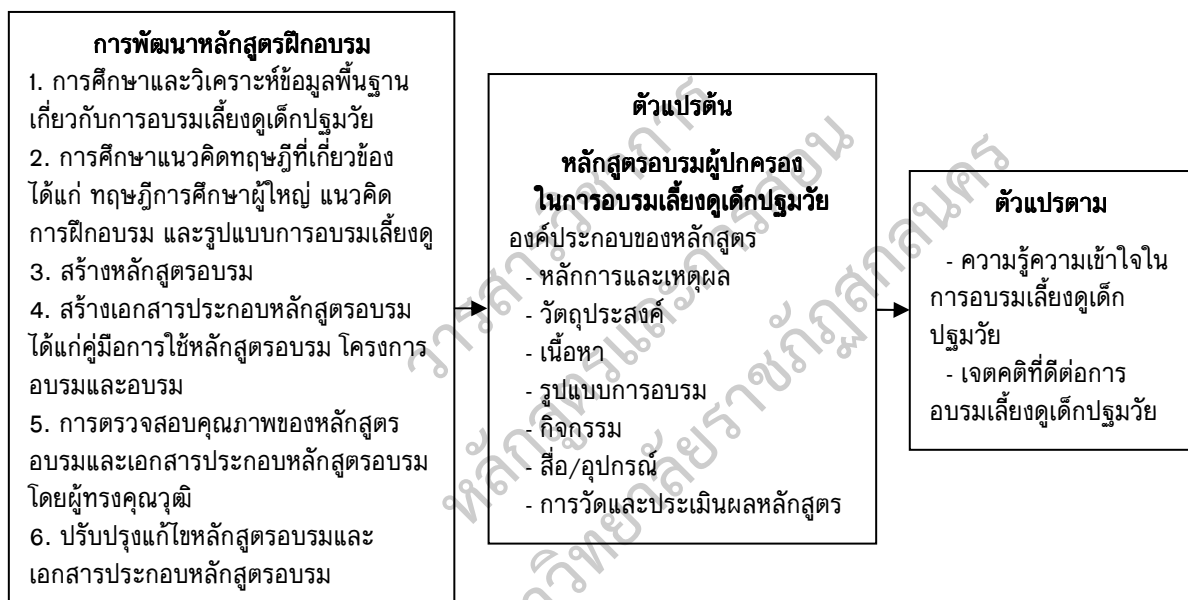
หลักสูตรอบรมผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยมีเจตคติที่ดี มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้กับเด็กปฐมวัยจนเกิดเป็นทักษะการปฏิบัติในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย โดยหลักสูตรดังกล่าวได้นำทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนเจตคติ ทฤษฎีการศึกษาผู้ใหญ่ แนวคิดการฝึกอบรมและรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ มาพัฒนาเป็นหลักสูตรอบรมผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย

จากความสำคัญของพระราชบัญญัติ นโยบาย การศึกษาและปัญหาการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องของ ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในโรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาหลักสูตรอบรม ผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย เพื่อใช้เป็น แนวทางในการพัฒนาผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและ สติปัญญาของเด็กปฐมวัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรอบรมสำหรับผู้ปกครองใน การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการ อบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยของผู้ปกครองก่อนและหลังการ ฝึกอบรม โดยใช้หลักสูตรอบรมสำหรับผู้ปกครองในการ อบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ปฐมวัยของผู้ปกครองก่อนและหลังการฝึกอบรม โดยใช้ หลักสูตรอบรมสำหรับผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ปฐมวัยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองของ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 และ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 18 คน ได้มาโดยการเลือก แบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรอบรมผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู เด็กปฐมวัย
2. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอบรม เลี้ยงดูเด็กปฐมวัย
3. แบบวัดเจตคติของผู้ปกครองต่อการอบรมเลี้ยงดู เด็กปฐมวัย
4. แบบสังเกตทักษะการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง
5. แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู เด็กปฐมวัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การดำเนินการก่อนเริ่มการทดลอง
  - 1.1 ประสานการขอความร่วมมือในการอบรมและการสัมภาษณ์ไปยังผู้ปกครองเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี
  - 1.2 ประสานขอใช้สถานที่ในการอบรมจากโรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี
  - 1.3 ประสานขอวิทยากรในการฝึกอบรม
  - 1.4 นัดประชุมผู้ปกครองเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม รายละเอียดของกิจกรรมการอบรม
  - 1.5 ทดสอบผู้ปกครองโดยใช้แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย
  - 1.6 ทดสอบผู้ปกครองโดยใช้แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย
2. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการอบรมแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้
  - ระยะที่ 1 กระบวนการฝึกอบรมในห้องฝึกอบรม กระบวนการฝึกอบรมแบ่งเป็น 2 ช่วง ช่วงละ 4 วัน แบ่งเป็น พัฒนาการด้านร่างกาย เป็นเวลา 1 วัน พัฒนาการด้านอารมณ์ เป็นเวลา 1 วัน พัฒนาการด้านสังคม เป็นเวลา 1 วัน และพัฒนาการด้านสติปัญญา เป็นเวลา 1 วัน
  - ระยะที่ 2 กระบวนการติดตามผลและแนะนำเพิ่มเติมหลังการอบรม กระบวนการติดตามผลการอบรม การฝึกอบรม ช่วงที่ 1 ดำเนินการหลังจากอบรม 2 สัปดาห์ จำนวน 1 ครั้ง และการฝึกอบรมช่วงที่ 2 ดำเนินการหลังจากอบรม 2 สัปดาห์ จำนวน 1 ครั้ง
    1. ผู้ปกครองนำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับ เรื่องการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยไปใช้กับเด็กปฐมวัยที่บ้าน
    2. ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่บ้านพร้อมกับสังเกตพฤติกรรมของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย
    3. ผู้วิจัยให้การเสนอแนะแก่ผู้ปกครองเมื่อไปเยี่ยมบ้าน เพื่อให้คำแนะนำ ช่วยเหลือในการนำความรู้ไปใช้
3. การดำเนินการหลังการทดลอง
  - 3.1 ทดสอบผู้ปกครองหลังจากฝึกอบรมโดยใช้แบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย
  - 3.2 ทดสอบผู้ปกครองหลังจากฝึกอบรมโดยใช้แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย

3.3 สอบถามผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูโดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ดำเนินการช่วงที่ 1 และช่วงที่ 2 หลังการอบรม 2 สัปดาห์ รวม 2 ครั้ง

3.4 สังเกตผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูโดยใช้แบบสังเกตผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ดำเนินการสังเกตที่บ้านทุกวันเวลาหลังเลิกเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของการใช้หลักสูตรอบรมผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย
2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ ความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อนการอบรมกับหลังการอบรม โดยการทดสอบค่าที่ t-test (Dependent Samples)
3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อนการอบรมและหลังการอบรม
4. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
  - 1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)
  - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
  - 1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
  - 2.1 ค่าความเที่ยงตรง (validity)
  - 2.2 ค่าความยาก (difficulty)
  - 2.3 ค่าอำนาจจำแนก (discrimination)
  - 2.4 ค่าความเชื่อมั่น (reliability)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
ทดสอบนัยสำคัญของความก้าวหน้าของการอบรม จากผลต่างระหว่างคะแนนก่อนการอบรมและหลังการอบรม จากแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยและเจตคติต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย โดยใช้ค่าที่ t-test แบบ Dependent Samples

สรุปผลการวิจัย

1. หลักสูตรอบรมผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) รูปแบบการอบรม 5) กิจกรรม 6) สื่อ/อุปกรณ์ 7) การวัดและประเมินผลหลักสูตร และจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรมีความสมบูรณ์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80

2. ผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยหลังการอบรมโดยใช้หลักสูตรอบรมผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย สูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผู้ปกครองมีเจตคติต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยหลังการอบรมโดยใช้หลักสูตรอบรมผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย สูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผู้ปกครองมีทักษะการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ในด้านการจัดกิจกรรม การจัดสิ่งแวดล้อม ให้เหมาะสม สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรศึกษารายละเอียดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของเด็กปฐมวัยที่จะทำการทดลองใช้หลักสูตร เพื่อความสมบูรณ์ในการอบรม

1.2 ควรจัดเตรียมสื่อ เทคนิคการอบรมและวิทยากรให้พร้อมเพื่อช่วยให้การอบรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรอบรมผู้ปกครองในเรื่องอื่น ๆ ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับความต้องการและปัญหาของท้องถิ่นนั้น ๆ ให้มากที่สุด

2.2 ควรศึกษาตัวแปรตามในด้านต่าง ๆ เช่น พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของเด็กปฐมวัยที่เกิดจากอบรมเลี้ยงดูและการจัดกิจกรรมของผู้ปกครอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

กฤษณี ภูพัฒน์. การศึกษาวิจัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้ชุดให้ความรู้แก่ผู้ปกครองส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน. ปรินญาพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.

กุลยา ตันติผลลาชีวะ. การเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน 3-5 ขวบ. กรุงเทพฯ : โชติสุขการพิมพ์, 2542.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.

กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค, 2542.

จิตตินันท์ เดชะคุปต์. ประมวลสาระชุดวิชา "หลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา" หน่วย 5-8.

กรุงเทพฯ : บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.

ทศนา แคมมณี และคณะ. หลักการและรูปแบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิตไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

วิณี ชิดเชิดวงศ์ และสมประสงค์ ประสงค์เงิน. รายงานการวิจัยการศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบการศึกษาแก่บิดามารดาในการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนในจังหวัดชลบุรี. ชลบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2530.

สายวริน จิณวุฒิ. การศึกษาบทบาทของบิดามารดาของมารดาในฐานะตัวทำนายพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กปฐมวัยในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

Erikson E. Childhood and Society. London : Imago Publishing Co, 1963.